RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2004/17 Mo

i n d e k l a c h t nr. 2003.2672 (076.03)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft voor zijn auto bij verzekeraar een all risks verzekering gesloten. Op 2 september 2002 is de auto van klager gestolen. Klager heeft bij de politie aangifte gedaan van diefstal.

Op het clausuleblad behorende bij de polis is, voor zover hier van belang, het volgende vermeld:

'Diefstalbeveiliging klasse 3 vereist

Deze verzekering biedt uitsluitend dekking voor schade ten gevolge van een gebeurtenis als omschreven in de Voorwaarden Rubrieken Volledige Casco- en Beperkt Cascoverzekering art. 2.A.3 (diefstal van het motorrijtuig; RvT) indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

a. Het motorrijtuig, binnen 14 dagen na dagtekening polis, is voorzien van een in werking gesteld beveiligingssysteem met startonderbreker. (…)'.

Verzekeraar heeft het verzoek van klager om de schade te vergoeden afgewezen.

De klacht

Verzekeraar heeft de afwijzing van de schade op twee gronden gebaseerd: er is niet voldaan aan de beveiligingseis en er zou onvoldoende zorg zijn betracht.

Op het polisblad en in de algemene voorwaarden wordt nergens melding gemaakt van een in werking gesteld beveiligingssysteem. Dat deze bepaling wel in voorgaande polissen was opgenomen doet niet ter zake. Het is niet mogelijk het beveiligingssysteem in te schakelen als de sleutel in het contact steekt.

Er zou ook sprake zijn van onvoldoende zorg. Bij dit punt spelen de omstandigheden, die verzekeraar niet wenst uit te zoeken, een grote rol. Klager begaf

zich op 2 september 2002 met zijn auto op een ‘eigen’ terrein. De toegang tot de hal waar hij moest zijn, werd geblokkeerd door een vrachtwagen waaruit schapen werden gelost. Klager ging aan de chauffeur van de vrachtwagen vragen hoe lang het nog zou duren. Bij terugkomst bleek zijn auto te zijn ontvreemd. Het is heel gebruikelijk om uit de auto te stappen als de weg wordt geblokkeerd en te vragen hoe lang de blokkade nog duurt. Volgens klager mag niet worden verwacht dat daarbij de sleutel uit het contactslot wordt genomen. Zeker niet, nu aan de auto van klager een aanhanger met lammeren was gekoppeld die niet zonder de nodige mankracht kan worden afgekoppeld. Onder deze omstandigheden kan niet worden gesproken van opzet of grove schuld, de uitsluiting in de algemene voorwaarden waar verzekeraar op doelt.

Het standpunt van verzekeraar

Klager was in het bezit van een auto die, gelet op het type, het bouwjaar en de oorspronkelijke aanschafprijs, voorzien dient te zijn van een in werking gesteld beveiligingssysteem, klasse 3. Klager is daarvan op de hoogte, omdat de clausule waarin dit is bepaald, op de polis is vermeld. Op het moment waarop de auto werd gestolen zat de sleutel in het contactslot. Daarmee is helder dat het beveiligings-systeem niet in werking was gesteld. Klager heeft de auto kennelijk zo lang onbeheerd achtergelaten dat de aanhanger met lammeren kon worden afgekoppeld en de auto kon worden meegenomen. Dit betekent dat hij de voorschriften van de clausule niet heeft nageleefd.

Klager heeft voorts, afgezien van het feit dat de auto niet was beveiligd conform de hiervoor bedoelde eisen, onvoldoende zorg betracht door de (kostbare) auto onbeheerd achter te laten met de sleutel in het contactslot. Een aangekoppelde aanhanger met lammeren kan niet als een beveiliging tegen diefstal worden gezien. Ook het feit dat klager zich op een particulier terrein bevond is geen vrijbrief voor het onbeheerd achterlaten van een auto. Bovendien is het een kleine moeite om de sleutels uit het contactslot te halen en mee te nemen. De stelling van klager dat van hem niet kan worden verwacht dat hij de sleutel uit het contactslot neemt wanneer hij gaat vragen naar de duur van het oponthoud is niet juist. Het afkoppelen van de aanhanger is niet eenvoudig en zal enige tijd hebben gevergd. Het behoort tot de normale zorg om een auto af te sluiten wanneer de auto enige tijd uit het oog wordt verloren.

Over de omstandigheden waaronder de diefstal heeft plaatsgevonden is nimmer discussie geweest. Zowel uit het proces-verbaal van de politie als uit de schadeaangifte blijkt dat klager het motorrijtuig onbeheerd, onbeveiligd en met de sleutels in het contactslot heeft achtergelaten. Daarmee was voor verzekeraar in een vroeg stadium duidelijk dat er sprake was van een onverzekerde gebeurtenis. Een (verder) onderzoek door een onderzoeksbureau zou geen ander oordeel hebben opgeleverd en zou mogelijk bij klager ten onrechte de verwachting hebben gewekt dat verzekeraar toch (een deel van de schade) zou uitkeren.

De stelling dat enige coulance op zijn plaats zou zijn gezien het feit dat klager reeds lang bij verzekeraar is verzekerd, kan geen aanleiding zijn om de schade alsnog te vergoeden.

Het commentaar van klager

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn klacht gehandhaafd.

2004/17 Mo

Het oordeel van de Raad
1. Verzekeraar heeft zich op het standpunt gesteld dat klager geen recht heeft op uitkering van de door hem geleden schade, omdat klager niet de normale (en gemakkelijk te nemen) voorzorgsmaatregelen heeft getroffen ter voorkoming van diefstal. Verzekeraar verwijt klager in dit verband dat hij zijn auto, zonder het beveiligingssysteem in werking te hebben gesteld, met de sleutel in het contactslot heeft achtergelaten en dat hij zich voorts gedurende enige tijd van de auto heeft verwijderd waarbij hij de auto ook uit het zicht heeft verloren. Immers in die tijd hebben derden kans gezien de aan de auto gekoppelde beladen aanhanger los te maken en de auto vervolgens mee te nemen. Deze feiten zijn door klager erkend. Uitgaande van dit een en ander is verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat klager niet de zorg in acht heeft genomen die van hem mocht worden verwacht.
2. Nu tussen partijen geen verschil van mening bestaat over de toedracht van het evenement, kan evenmin worden gezegd dat verzekeraar onredelijk heeft gehandeld door niet een onderzoek door een expert te laten plaatsvinden.
3. Het besluit van verzekeraar om klager in de gegeven omstandigheden geen uitkering toe te kennen niettegenstaande de door klager bij verzekeraar opgebouwde no claim-korting wegens tien jaren schadevrij rijden en de steeds stipte betaling van de premie gedurende die periode, behoort tot de beleidsvrijheid van verzekeraar die zich in beginsel niet leent voor tuchtrechtelijke beoordeling door de Raad.
4. De slotsom van het voorgaande is dat verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet heeft geschaad, zodat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 1 maart 2004 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter, mr. R. Cleton en mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)